

lige for Qvarteret. Efter den ældre Anordning af 9 Mai 1806, §§ 15—18 er der normeret en Betaling af 7 R om Sommeren, og 9 R om Vinteren for Qvarter og Bespisning. Ved den provisoriske Placat af 6 Juni 1848 blev denne Betaling forhøjet til 12 R , hvilket var en temmelig betydelig Forhøjelse, som dog nærmest var begrundet deri, at efter Bestemmelsen skulde hver af Soldaterne og Underofficererne have fuld Forpleining hele Dagen, ikke blot Middagsmaden. Dette er imidlertid befundet altfor stringent af Krigsbestyrelsen, og man har ad administrativt Veie forandret det derhen, at Soldaterne kun have Krav, efter Frd. 9 Mai 1806, paa Middagsmad, og ikke paa nogen videre Forpleining. Deraf følger, at denne Betaling af 12 R forholdsvis ikke er saa lav. Da man imidlertid forudsatte, at der efter Vaabenstilstanden vilde indtræde en længere Cantonnering af Tropper, for hvilken, naar der ikke gives Bespisning, Forordningen ikke tilstaaer nogen Qvartergodtgjørelse, og da man fandt dette for byrdefuldt for Communerne, saa var det, at denne Godtgjørelse for Qvarteret, som er optagen i Frd. af 1816 for den ordinaire Indqvartering, blev tilstaaet Qvarterne ogsaa for den extraordinære Indqvartering, nemlig for Underofficererne $3\frac{1}{2}$ R , og for de Menige $1\frac{3}{4}$ R . Nu er Udvalgets Mening altsaa, at disse 2 Betalingssatser skulle cumuleres saaledes, at der skal betales 12 R . blot for Middagsmad og en Godtgjørelse for Qvarteret, for den Menige af $1\frac{3}{4}$ R . og for Underofficererne af $3\frac{1}{2}$ R . Derved vil denne Betaling for begge Dele tilsammen, for Middagsmad og Qvarter, blive for de Menige $13\frac{3}{4}$ R . og for Underofficererne $15\frac{1}{2}$ R . Der er jo unægteligt Udskilligt, der taler derfor, skjøndt det kan ikke nægtes, at den Betaling, der nu tilstaaes, dog er betydeligt større end den ældre. Imidlertid vil der fra Militairetatens Side ikke insisteres paa, at det bliver ved den ældre Bestemmelse. Ved §§ 8 og 9 har Udvalget foreslaaet, at der skulde gives den samme Godtgjørelse for Stadrum, som er tilstaaet ved den extraordinære Indqvartering i Anordningen af 1816, det er nemlig for et heelt Aar 4 Rbd. 77 R . for hver Hest, og det skulde betales dagvis ved at dividere

denne Sum med 360, eller jeg vil antage, at det maaskee er en Trykfeil, saaledes at det skal divideres med 365. Et heller herimod vil der fra Militairetatens Side blive gjort nogen Indvending.

Formanden: Jeg turde maaskee blot gjøre opmærksom paa, at de enkelte Paragraphers Behandling ikke egentlig kan være Gjenstand for den 1ste Behandling af Sagen; det er kun undtagelsesvis, hvor der er Spørgsmaal om enten at gjøre Tillæg eller Forandringer i Udkastet eller i Comiteens Indstillinger, at en saadan Detailbehandling kan være paa sit Sted under den 1ste Behandling. Jeg har tilladt mig at anmærke dette med Hensyn til den fremtidige Discussion af Sagen; der vil jo under den 2den Behandling være given Leilighed til at kunne imødegaae, hvad den høitærede Krigsminister nu har anført.

Ordføreren: Ja! Maaskee jeg derfor bør indfranke mig til at anføre, at Udvalget skal tage de Bemærkninger, som den høitagtede Indenrigsminister og Krigsminister idag have gjort, under næste Overveielse, inden 2den Behandling finder Sted. Jeg troer dog at maatte bemærke, at det egentlig ikke er nogen Trykfeil, naar der staaer i Bemærkningerne til S. 8, $\frac{1}{360}$ Deel, thi Udvalget antog, at det var det Sædvanlige i slike Beregninger at anføre Maanederne med 30 Dage, hvodraf altsaa fulgte, at Broken maatte blive $\frac{1}{360}$. Et det Modsatte derimod Tilfældet, kan der ikke være det Mindste fra Udvalgets Side imod, at den forandres til $\frac{1}{365}$, med mindre man skulde komme til det Resultat, at en anden Størrelse, som nærmede sig til den anførte, passende kunde være at fastsætte f. Ex. $1\frac{1}{4}$ R . pr. Dag, men man vilde ikke herved nøiagtigt komme til det Beløb, som Forordningen af 1816 bestemmer, nemlig 4 Rbd. 77 R . pr. Hest aarlig.

Schyte: Forskjellen bliver dog kun meget ubetydelig. Jeg har regnet det ud og fundet, at der kun bliver en Difference af 5 R . for hver Hest aarlig, og jeg skal tillade mig at henstille til Udvalget, om det ikke maatte finde sig foranlediget til netop at bestemme $1\frac{1}{4}$ R . pr. Hest istedetfor at anvende den betydelige Brok $\frac{1}{360}$ eller $\frac{1}{365}$ til Divisor, da det baade for Regnskabsværkenets Skyld og ogsaa for de